

ת"ד 5167/02/23 - מגד תסעוואק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 5167-02-23 מדינת ישראל נ' תסעוואק
תיק חיצוני: 508691/2022

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	מגד תסעוואק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 3.4.23.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו גרימת תאונת דרכים מיום 10.11.22 בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה לרכב ממול כשהנתיב חסום והתנהגות הגורמת נזק
2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו והושת עליו קנס בסך 1,000 ₪, פסילה לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

טענות הצדדים

3. המבקש טען כי לא ידע כלל על קיומו של הדיון כיון שלא קיבל הזמנה לדיון. לטענתו נודע לו על הפסילה שהוטלה עליו על ידי בית המשפט מהודעה שקיבל ממשרד הרישוי.
4. לטענת המבקש העונש שהושת עליו חורג ממדיניות הענישה וכי עקרון הצדק מצדיק ביטולו של פסק הדין.
5. לטענת המשיבה ההזמנה לדיון נשלחה למבקש כדין ומדובר בגזר דין סביר במסגרתו נגזר על המבקש את עונש המינימום הקבוע בחוק.

דיון והכרעה

5. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

6. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

7. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

8. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

9. בהתאם לאישור המסירה הנמצא בתיק בית המשפט, ביום ביום 26.2.23 בשעה 14:43 נמסרה ההזמנה לדיון לידי המבקש בביתו, באמצעות מר גנאים עלי בביתו. בהתאם לאישור המסירה הנמצא בתיק בית המשפט, ביום 2.5.23 הגיע עובד דואר ישראל על מנת למסור למבקש עותק מפסק הדין בצירוף הודעה על קנס והודעה על פסילה. כיון שהמבקש סירב לקבלם הם הודבקו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

10. המבקש לא כפר בביצוע העבירות המיוחסות לו אך טען כי העונש שהוטל עליו חורג ממדיניות הענישה. חרף ותק נהיגה לא ארוך ועל אף הרשעותיו הקודמות של המבקש הוטל עליו עונש המינימום הקבוע בחוק. בנסיבות אלה אני סבורה כי הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין קלושה ביותר.

11. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

שיהוי בהגשת הבקשה

12. מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי של כחמישה חודשים מיום שנמסרה למבקש הודעה על פסק הדין וזאת ללא נימוק המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל]והאסמכתאות שם)[פורסם בנבו 10.05.18]).

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"ד, 29 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.